

denne Konflikt. Jeg kunde forstaa, om man i Harmen i Fjor lod sig henrive til at gøre et eller andet stærkt Skridt i den Retning, som muligen ikke vilde have været klogt, og jeg kan forstaa, at man vil sige som saa: Derom maa Rigsdagens ved Forfatningen bestemte Myndigheder først have Lejlighed til at udtale sig, og at man altsaa vil afvente Statsrevisionens Indstilling om dette Punkt, hvilken vil komme til at foreligge ad Aare, men at vælge Tidspunktet nu, den nuværende Samling til en afgørende Kamp om denne Sag, maa jeg tilstaa, det forstaaer jeg ikke. Thi det kan jo ikke være det ærede Medlems Mening, at det forbyderiske i denne Sag er, at Regeringen har opført Pengene paa Statsregnskabet. Jeg ser oprigtig talt ikke, hvad Regeringen ellers skulde have gjort, eller jeg vil rettere sige, at dersom den ikke havde opført Pengene paa Statsregnskabet, vilde vi have haft en ganske anderledes Anledning til at kræve den til Ansvar, end vi have nu, da den har gjort det. Det synes at være en Selvfølge; derfor siger jeg, jeg kunde forstaa en Kamp herom i Fjor og jeg kunde forstaa den ad Aare, men vælger man denne Samling dertil, forstaaer jeg det ikke. Det vil i saa Fald blive en ret almindelig Opfattelse Landet over, at man i Fjor var stærkt interesseret i at faa en rolig Forhandlingssamling — og det lykkedes jo, og man opnaaede de Resultater, som man ad Forhandlingsvejen ønskede —, men at den samme Interesse og den samme Lyst nu ikke mere er til Stede. Jeg antager derfor ogsaa, at den ærede Ordførers Udtalelser kun ere saaledes at forstaa, at der fra hans Side vil fortsættes i det Spor, som der arbejdedes i i Fjor, alt under Belysning af den Kampstilling, hvori de Herrer for øvrigt føle sig over for Ministeriet. For mig stiller det sig som Samlingens Hovedopgave at faa Skattereformerne gennemførte. Der er ikke Tvivl om, at man i Landbruget Landet over Aar for Aar har følt sig bitterlig skuffet. Al den Lovgivning, som i en Aarrække har fundet Sted, har jo været god og forsvarlig, mere eller mindre naturligtvis, men den har — ogsaa mere eller mindre — medført ny Byrder for Befolkningen og Kommunerne, hvad det ærede Medlem ogsaa anførte. Jeg

skal for øvrigt ikke optage en Polemik med ham om visse Punkter hvor han ikke har Ret, det springer jeg nu over. Men altsaa denne Lovgivning har medført saadanne Byrder, og man har Aar efter Aar for-gæves ventet at faa nogen Erstatning herfor ved de Reformen, som ere stillede i Udsigt og ved de Skattelettelse, som Skatte-reformerne gaa ud paa. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der ved disse Skatteloves Gennemførelse ikke sker noget Mirakel, Landet bliver i og for sig ikke stillet paa en væsentlig forskellig Fod, om disse Love blive gennemførte eller ej, men en Ting er vis, og det er, at det vil føles som en bitter Skuffelse fra Landbrugets Side, om det atter i Aar skal gaa Glip af disse Lettelser. Jeg føler det da som min Opgave, og jeg tror, at mine Meningsfæller sympatisere med mig deri, at det gælder om for os, at stille os saaledes, at vi i højest mulige Grad kunne bidrage til, at vi faa disse Love gennemførte. Det er i Øjeblikket ikke muligt at overse og bedømme, hvorledes man bedst skal gaa frem for at naa et Resultat, men at vi fra vor Side paa ethvert Tidspunkt ville gøre vort yderste, for at det skal kunne lykkes, derom føler jeg mig overbevist. Maatte det ikke lykkes i denne Samling at føre Skattereformen igennem, haaber jeg, at man i alt Fald naar til et Resultat — forudsat naturligvis at Regeringen bevarer den samme Interesse for disse Sager, som den hidtil har vist, og som jeg heller ikke har nogen Anledning til at tvivle om, at den vil bevare — nemlig at det vil vise sig, om det er paa de Ting som Landbruget har føjet til, navnlig denne mærkelige Tilknytning af den kommunale Beskatning, at Skattereformerne skulle strande, eller om de skulle strande paa Vanskelighederne ved at skaffe den fornødne Kompensation gennemført i Folketinget. Derom haaber jeg, at Samlingen i alt Fald vil bringe Oplysning. Det vil være en Vejledning om, hvorledes Sagen i Virkeligheden staar, og en Vejledning for Vælgerne derefter.

K. M. Klausen: Den offentlige Interesse har jo i den forløbne Sommer væsentlig drejet sig om Lockouten. Somme-